

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2PP/76/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011268
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3113011268.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému B. M., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom Chynorany, Stará cesta 513/14, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 29.07.2013 samosudkyňou JUDr. Beátou Schmidtovou takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa žiadosť odsúdeného B. M., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3T/2/2012 zo dňa 27.03.2012 zamietá.

odôvodnenie:

Dňa 25.06.2013 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného B. M. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odôvodnil tým, že mu vznikol nárok na podmiennečné prepustenie, nakoľko vykonal polovicu trestu odňatia slobody. Úprimne ľutuje spáchanie trestnej činnosti. V budúcnosti chce viesť riadny život. Poukazuje na svoje správanie, na pracovnú morálku a plnenie povinností ako aj aktívne trávenie osobného voľna počas výkonu trestu. Tiež poukazuje, že pred výkonom trestu viac ako 10 rokov viedol riadny život.

Igor M. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/6/2012 zo dňa 10.02.2012 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom trest začal po započítaní väzby vykonávať dňa 07.02.2012, a ktorý vykonal dňa 07.08.2012.

Následne nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený mu pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1Tr. zákona a iné rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3T/2/2012 zo dňa 27.03.2012, ktorý má po započítaní vykonaného trestu predpokladane vykonať dňa 07.04.2014.

Lehota na rozhodnutie o žiadosti o podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uplynula dňa 07.11.2012.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Ilava, doručeného súdu dňa 15.07.2013, vyplýva, že v tunajšom ústave sa nachádza odsúdený od 03.04.2012, je slobodný, bez vyživovacej povinnosti, ukončené stredné odborné učilište, pred výkonom trestu bez trvalého pracovného pomeru. Jeho správanie a vystupovanie

počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni. Dodržiava poriadok v osobných veciach, zásady hygieny a príkazy a nariadenia. Konflikty nevyvoláva. Voľný čas využíva skôr pasívne. Je pracovne zaradený na pracovisku Elast. Svoje pracovné povinnosti si plní. Bola mu jedenkrát udelená disciplinárna odmena. Disciplinárne potrestaný nebol. S rodinou kontakt neudržiava. Program zaobchádzania plní čiastočne. Podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania je u odsúdeného stredný rizikový stupeň. Jeho resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá, a to s prihliadnutím na vysokú recidívu a dlhodobú nezamestnanosť pred výkonom trestu. Odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenia a neodporúča sa odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol v doposiaľ vrátane trestu, ktorý v súčasnosti vykonáva, 19-krát súdne trestaný pre trestné činy krádeže, vo vzťahu ku ktorým ide o špeciálneho recidivistu.

Odsúdený na verejnom zasadnutí trval na prejednaní návrhu. K návrhu nič neuviedol.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava sa na verejnom zasadnutí pridrižoval písomného hodnotenia, v ktorom nenastala od jeho vypracovania žiadna zmena.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol jeho žiadosť s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného a negatívne hodnotenie ústavu zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život,

a) a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samosudkyňa po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým so žiadosťou odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistila, že u odsúdeného B. M. bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený Igor M. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto tiež javila ako splnená.

Avšak splnená nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou bolo dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode t.j. neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. V prípade B. M. bolo vzhľadom k jeho trestnej minulosti a resocializačnej prognóze riziko recidívy príliš veľké. Z hodnotenia ústavu vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko jeho sociálneho zlyhania je hodnotené ako stredné a to vzhľadom pre vysokú recidívu a dlhodobú nezamestnanosť odsúdeného pred výkonom trestu.

Samosudkyňa vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorý vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospela k záveru, že u odsúdeného B. M. vzhľadom na vysoké riziko sociálneho zlyhania nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov samosudkyňa zamietla jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.